

מזל:

אלו נערות פרק שלישי כתובות

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי תבנה בית חדש ועשית מזעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנה דברים כב ח

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הא מאי וכו'
ומיחו חכמה. ע"י תשובת
מהר"ל ס"י פ"ה:

תוספות רי"ד

[illegible]

במהלך המלחמה נרצח והוחבל
עצמות מחלת נגיף היתר
הזן בכבא קמא שדמלם חצי
הזן והאי חצי ק"ל דהל
נמיר' הל דמטונה הוא
דמלם ע"ס עצמו שזן
וחלד ודגל וטפורים ברה
ברל ונקי' רגל לאו קבא
ינתו אלא ממנה שדיר
מטרת בחיליה דגבי
עצרות הוא דאקיל רחמנו
ויזין דמנה הוא משלם
ע"ס עצמו מ"ה לאו מסיקא
ל"ה למיזין כל שאני משלם
דלא אלא האי. והשאת
דארמט פ"י קנסא האי כלבא
דאביל אימרט ושורטא דאביל

תרנגולא רברבא משונה הוא. פ' שמשלם, וכיון דקנסא הוא לא כתיב אשר ישיעון אלהים. וא' לדינא באי' מומין לוי' פ' וא' כך. פ' בן שרצה נזק לילך ב' אדם כלב רע בתוך ביתו ולא י' דלא מגבי' ליה בבבא א' חפשי' היה אז. ורואי' בתשובות ר' ר' בזה אמרי' חכמים א' מגבי' כ'

ש"ס חצי בופר. וליכא
ס ותס אינו משלם אלא
שלם חצי נוק ומועד נוק
כשהוא בסקילה משלם

הא מני ר' יוסי הגלילי היא דאמר תם משלם
חצי כופר (ת"ש המית שורי את פלוני או
שורו של פלוני הרי זה משלם על פי עצמו
מאי לאו בתם לא כמועד אבל בתם מאי
אינו משלם על פי עצמו אדתינן סיפא עבדו
פלוני פלוני אינו משלם ע"פ עצמו נפילוג
ניתנין בדידה כמה דברים אמורים כמועד
אבל תם אינו משלם על פי עצמו כולה
כמועד קמיידי ת"ש זה הכלל כל המשלם
יותר על מה שהזיק אינו משלם ע"פ עצמו
הא פחות ממה שהזיק משלם ע"פ עצמו לא
ימיא הא פחות ממה שהזיק אלא אימא הא
במה שהזיק משלם ע"פ עצמו אבל פחות
ממאי אינו משלם ע"פ עצמו ליתני אנו הכלל
כל שאינו משלם כמה שהזיק אינו משלם
על פי עצמו דמשמע פחות ומשמע יתר
תיובתא והלכתא פלגא נזקא קנסא תיובתא
והלכתא אין מעמא מאי איתותב משום דלא
קתני כמה שהזיק לא פסיקא ליה כיון דאיכא
חצי נזק צורות דהלכתא גמירי לה דממונא
הוא משום הכי לא קתני והשתא דאמרת
פלגא נזקא קנסא דהאי תלבי דאכל אימרי
שונרא דאכלי תרגולי רברבי משונה הוא
ולא מגבינן בבבל אבל וזטרי אורחיה הוא
ומגבינן דאי תפס לא מפקין מיניה ואי אמר
אקבעו לי זימנא לארץ ישראל מקבעין ליה
דאי לא אזיל משמתינן ליה בין כך ובין כך
משמתינן ליה דאמרינן ליה סליק הויקד
מדדרינן נתן דתניא ר' נתן אומר ימנין שלא
יגרל אדם כלל רע שונא ביתו ולא יעמיד
סולם רעוע בתוך ביתו שונא ביתו ולא תשים
דמים בביתך:

הדרך עלך אלו נערו

בערה י"שנתפתחה ביושנה ופומה וקסנה של אביה והוצער בתפוסה י'עמדה בדין עד שלא מת האב הרי הן של אב מת האב הרי הן של אחין לא הספיקה לעמוד בדין עד שמת האב הרי הן של י'עצמה י'עמדה בדין עד שלא בנרה הרי הן של אב מת האב הרי הן של אחין לא הספיקה לעמוד בדין עד שבנרה הרי הן של עצמה רבי שמעון אומר אם לא הספיקה לגבות עד י'שמת האב הרי הן של עצמה

מנשה

וזה דמשלם וכיון דקנסא היא לא מגבינן ליה בדניין כגב
עון אלהים: אורחים הוא. וכו' להו מקי דשן וכן משל
מ קנסא דהאי מקו דלין תריץ לנפשי לפטוי: לא משקי
דישראל השיחורו לינק עמי לדון לפני דיין ארץ ישראל
דכל בין שאני רוצה: משתמים יום. לתמוך מיהא להרוג או
הדרן עלך אלו בערות

והזכר נמי לאזיה באנוכה. בחפוסה לישנא דקרא
דלא עמדה דין לאו ממון הוא להוריש לבני ואחרי
דא: **מס סבא**. משעמדה דין בערומיה בין גרה קודם
ל"א"פ שעמדה דין לא הו' ממון דלא להוריש לבני עד

חפשה ושכב עמה (דברים כג): לא
לקמן (דף מג.) אין אדם מוריש לבנו
ייתה בין לא בגרה: הרי הן של אחין.
דמטי לידה ובגמרא [מג:] יליף טעמא:
מעשה

ים בחיץ שניו שהם יודעים שאין מבין קטום ב
ב כממון או שריבה עליו רעם ופיוסמו בדברים. ומע
קצוב אני חוץ עלך ומסוהו או כממון או בדברים
מר רב צמח נאון יול וז' תנינ' ב' הים כ' חול
ה וקטס לאביו והצטר בתפוסה. פ"י המורה והצטר
ז ותפסה רשכב מעד עמדה בדין ד' של מ' האב
מ' האב ה"ה של עצמה עמדה בדין ד' של ב' ברה
וברה ה"ה של עצמה ש"א אל א' הספיא' לנבות
ה"ה של אחי. פ"י א' עמדה בדין ד' של א' האב

בביתם היו תולדה דקון חמה שהיה דרכה בכך וחצי נוק וראו
שאינם שם סמיכה בנקיט ולא סמיכה אלהים מומחים ולבני
הבית קצאט דקון וכל מספר מיתרי. ואם אומר אומציה הכרי
ומזאב באי קבעי ל' ואי לא אויל משמחתי ל': בן דבן וזבן
הדמסל חוקיה מבעיתא מרן נתן תעני ארבע מין לא יגיל
בשבת דמים בכחור. מ' ויהי מ' ולקס אדום וסופתה אדום
דרין לא"י לא ממזין ליה שאין עתה ישיבות קברות שם כאשר
לחן שם שכלאל מרסו להרבות שאלו היו חוטא ושכר ביצא
מ' קנס מכניבת בלוא אטלס הלבנת רוחות היה ושאין מכניב